

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Silvester Papa. 31. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

mali cedere, pedibus Dii se & templa sua substernere: quibus permotus Comes cum vi. militibus fidem nostram est amplexus. PHILETÆRVS cū Eubiotum virum sanctitatis famā celeberrimum adiret, monitus hic ab Angelo bono obviā Martyri progressus est. In eius antro Divum septimo die, socios verò duodecimo, ab exilio mors absoluit. Ex Menais.

Quare tuum bonum. Nemo bonus nisi unus Deus: summum bonum hoc est bonum tuum. Pecori quid bonum est, nisi implere ventrem, dormire, gestire? Tale tu bonum quaris? Coheres Christi quid gaudes, quia socius es pecorū? S. August. in Psal. 102.

S. SILVESTER PAPA.

31. Decembris.

Patria SILVESTRO Roma, Romæ, hoc est, patriæ, pater ipse SILVESTER fuit. Hoc tamen orbare Romam Urbis probrum Tarquinius voluit. Sed SILVESTER ad tribunal citatus, novo more mortē iudici reus indixit. Dictum, factum. Piscem dum cœnat, os fortè ex hoc gutture receptum Tarquinius hamum mortis esse sentit. Post hæc dum Constantinus remissius rem Christianam curat, & sopitæ nuper iterum in pios persecutiones recrudescunt, exul SILVESTER montem Soracten insidet; impietatis fœditatem, ut videret Imperator, leprâ inficitur. Sacrificuli, lepram ut abluat, balneas è parvulorum sanguine suadent. Ingemuere ad consilium impium omnes Romanæ matres, cū audirent sanguini, quo vel manum aspergere scelus semper non expiandum habitum est, totum velle Imperatorem innatate; certè innatate rectius. tot matrum lacrimis
jam

jam poterat. Et verò ejulatus, & comploratio totâ urbe facta aures Imperatoris exoravit, factique pœnitens, censuit ipse hoc quoque ingens scelus esse, facere scelus voluisse. Interea principium Apostolorum species dormienti oblata vocare SILVESTRVM jussit, qui sanctiores illi thermas ostenderet. Vocavit, & Christianis undis lotus, lepram corporis animique exuit. Triumphum SILVESTRO mortuo anno ccc,xxxv. cœlum de-crevit. *Ex Baronio.*

Mirritur Virginis Filius, Filius Dei altissimi. Et jubetur occidi, ut vulneribus meis pretioso sanguinis sui balsamo medeatur. Agnosce homo, quàm gravia sint vulnera, pro quibus necesse est Dominum Christum vulnerari. S. Bern. serm. 3. de Nat.

S. BARBATIANVS CONE.

31. Decembris.

BARBATIANVS Sacerdos Antiochiâ Romam venit, credo ut virtus viri, & prodigia facilius inde in orbem se diffunderent. Etenim cum sub adventum suum cœcum, alteramq; oculis laborantem puellam curasset, oculos omnium in se vertit: & cum servulum Imp. Valentiniani per scalas precipitè in pedes crexit, ipsum sibi Imperatorem devinxit. Igitur à Placidiâ Augustâ Ravennam deductus, auctor huic cœpit esse, ut D. Ioannis, quem Evangelistam dicimus, honori templum augustum moliretur. Persuasit, & ubi ad fastigium fabrica fuit deducta, ecce ipse Divus Ioannes Pontificali habitu insignis ædem sacrare visus est, & miraculi vestigium sandalium dextræ pedis Augustæ relinquere. Atque hoc templum, cum oculi totum se BARBATIANVS addixisset, mira-